Questione de le Strie.

Questiones lamearuz fratris Samuelis de cassinis or. minorum ob. regularis.

Q Uestionē quādā de lamĳs quas strigas vocāt sepenūero ventilatā cū tñ i ea nō fuerit vsqꝫ adhuc aptius rei vitas exposita. nūc breui cōpēdio eliquare de hac ipsa re in aīo est. Agor enim ꝯscie stimulo: cū videā plerosqꝫ ꝑ incuriā in errorē labi turpiter ac segniter. ⁊ vt i quasi prospectu sit ipsius rei alta difficultas arduas magis in corpore qōnis contentas conclusiones hic subnecto. ⁊ sunt hec.

Prima ꝯclo. Si diabolus inuenerit corpꝰ aptū natū moueri nec tñ dispositū potētia ꝓpinqua pōt illō assumere sꝫ nō mouē.

Scda ꝯclo. Si inuenit dispositū potētia ꝓpiqua ṗt assumē ⁊ mouē.

Tertia ꝯclo. Si inuenerit nō aptū natū nāliter moueri ⁊ dispositum supnāliter ad moueri: ⁊ illa supnālis dispō sit ad finem bonū mediatū qꝛ vꝫ possit mediare actus deformitatꝭ q sit ipsius diaboli: tunc diabolus ⁊ pōt assumē ⁊ mouē.

Quarta ꝯclo. Si sit dispositū ad finē bonum mediatū quē vꝫ mediat actus difformitatis hoīs: tūc ēt assumere pōt ⁊ mouere.

Quinta ꝯclo. Si sit dispositū ad finē bonū oīo imediatū: tūc nō potest assumere neqꝫ mouere nec quasi testis adesse illi motui quem opatur imediate diuina vis.

Sexta ꝯclo. Qn̄ soluꝫ supnāliter disponit: si solū moueat a deo imediate: tūc est miraculū lꝫ intercedat pn̄tia angeli vt fcm̄ est in delatione abacuch ⁊ helie ⁊ philippi.

Septīa ꝯclo. Corpus dispositū illis duobꝰ modis pmis nō posset deꝰ imediate mouere de potentia ordinata ne videret esse imediata cā malorū culpe. de potētia vo absoluta posset qꝛ posset ratificare illos actus als diuina lege ꝓhibitos ꝑter q̄ actū odĳ diuini ne videret deus negare seipsuꝫ.

Utrū diabolus possit deferre hōies de loco ad locū cā alicui⁹ male
ficij ꝑpetrādi. ꝛ vꝫ p⁹ ꝙ sic tū rōe tū ex⁹ sic substātie sepate mouēt
orbes ergo ꝛ diabolus pt mouē corpa hoīuꝫ: aīs ē manifestuꝫ: ꝓbatio
ꝯñe qꝛ eiusdē nāe ē diabolus cui⁹ ꝛ angelus mouēs celū: pterea substā
tie sepate siue angeli pñt se trāsferre ď loco ad locū ergo pñt trāsferre
alia corpa aīs ē oīuꝫ theologoꝝ ꝛ pꝫ ex euāgelio missus ē gabriel an-
gelus a deo i ciuitatē galilee ꝛc. ꝓbatio ꝯñe qꝛ si pñt applicare seipos
corpib⁹ ꝛ eē i loco cū nō sint locabiles locatione circūscriptiua q̄to magis
pñt applicare corpa corpib⁹ qb⁹ ꝯpetit ee in loco circūscriptiue: arg.
eꝫ p locū a miori. Itē abacuc fuit delat⁹ ab angelo ad danielē p lōga ter
raꝝ spacia ergo ꝛ āgelus mal⁹ pt id facē qꝛ sūt eiusdē nāe. Itē saluator
nr̄ fuit delat⁹ vt pꝫ ex euāgelio. Itē simō magus fuit delat⁹ p aera corā
nerone ab āgelo aut malo aut bono: nō bono qꝛ nō pugnaret aduersus
aplos g° a malo g° diabolus pt deferre hoīes de loco ad locū. In oppo
sitū arguo sic. nullus actus miraculosus ꝯcurrit i ꝓducēdo actū pecca
ti deferre corp⁹ nō facilitatū siue nō nālit dispositū ad deferri p aliqua
terraꝝ spacia a spū ē act⁹ miraculosus ergo deferre sic corp⁹ nō ꝯcur-
rit i ꝓducēdo actuꝫ peccati q act⁹ peccati ē postea ipse ludus. maior est
nota theologo qꝛ cū miraculuꝫ possit a solo deo cāri videref deus fauē
peccato ꝛ velle peccatū qd ē īpossibile. ꝓbatō mioris pꝫ. n. ꝙ nā hūana
nō hꝫ hāc ꝓprietatē que ē eē idistīcte ad quecūqꝫ loca quocūqꝫ mō de
ferribilē. Est. n. solū deferribilis a corpib⁹ debito mō ꝛ debitꝭ circūstā
tijs adaptatꝭ ad hoc vt pꝫ. ꝙ āt deferat a spū hoc nō ē nāle simplr sꝫ ƀꝫ
ꝙ aliquo mō facilitatū ꝛ tūc ēt nō sequit ꝙ sit miraculosum qñ defert
facilitatū vt. j. videbit: qꝛ tūc erit aliquo mō nāle spūi ꝛ nō miraculosuꝫ
ex pte vtriusqꝫ. Preterea iste act⁹ sic deferēdi ē miraculosus vt ꝓbabit
ergo est a solo deo ꝓducibilis ergo nō a diabolo. p. ꝯciliū acquireñ. 26.
q. 4. c. epi. dicit eē hereticū credē hmōi delationē vt ꝓbabit declarando
illud. c. ergo ꝛc. ¶Respondeo dicendū ꝙ ps negatiua cōclusiōis ē ūa ꝙ
vꝫ diabolus nō possit deferre hoīes de loco ad locū cā alicui⁹ malefitij
ꝑpetrādi ꝛ argumēta i oppositū adducta optie ꝯcludūt p cui⁹ veritatꝭ
elucidatōe sciēdū pmo ꝙ actuū ꝓducibiliū alius ē volūtari⁹ ali⁹ nālis.
Uolūtarius ali⁹ ē nālit ordiat⁹ vt sunt hi oēs actus quos diuia lex aut
impat aut ꝯmēdat aut admittit. Alius ē nō ordiat⁹ nālit vt sunt hi oēs
act⁹ quos diuia lex ꝓhibet execrat ꝛ dānat. Nālis iteꝝ ē duplex. ali⁹ nā
liter ordiat⁹ ꝛ eueniēs vt i plurib⁹ vt. s. hꝫ determiatā cāꝫ. ali⁹ ūo nō. isti
act⁹ oēs vt i duplici dīa ꝯstituti pñt ꝓduci alīo duoꝝ modoꝝ aut acti-

ue aut passiue. Actiue qdē ꝑut ꝯsideraṫ act⁹ manare a ꝓducēte ⁊ in eo recipi aliqd de nouo vt qñ qs ꝓducit actū castigādi filiū ⁊ alius actuʒ occidēdi hoieʒ ⁊ qñ ignis ꝓducit actū ꝯburēdi vterqʒ.n.istoꝝ recipit de nouo aliqd i se qḋ nō fieret si deus ista faceret qꝛ nil de nouo recipet. Qñ ergo isti act⁹ ꝓducunṫ a volūtate vl' ab agēte nāli ꝑncipaliṫ nū ꝙ pñt eē recte ꝓducti nisi diuia lege aut a nā impenṫ aut ꝑmitanṫ. Illi igiṫ q vetanṫ a diuia lege ⁊ quos nā vetat a deo solo rectificari pñt vt patuit i ātiqua lege vbi aliqñ licuit fenerari vl' tollē alienū vel hr̄e plures vxores vel accipē vxorē fornicariā ⁊ silia multa ⁊ vt pʒ in his que aguntṫ ab arte suspecta qꝛ cū deus sit supra nāʒ simpl'r ⁊ supra nāʒ morū ꝑt substātiā actuū substractoꝝ deformitati peccati rectificare ꝑ relatione ipsoꝝ actuū ad se ipsuʒ volūtatē hois siue creature rōnalis dirigēdo. Quia igiṫ tūc act⁹ al's ꝓhibiti iuberenṫ a diuino iperio eēnt tunc recti. Secundo pricipaliter sunt ꝓducibiles passiue vt doceri supnāl'r ⁊ trāsferri de loco ad locū aliṫ ꝙ motu ꝓgressiuo ꝓprie ṽtutis. ⁊ gnāri grādines in nubib⁹ ꝑter ꝯsuetū morē. siue succēdi ignē in aliqua regione aeris q al's fuisset ipeditus nisi ꝯcurrisset acceleratio ab extrinseco. Et isti possunt euenire duob⁹ modis aut comitante libero arbitrio. aut non comitante vt patuit in exemplis supra positis. si ꝑmo mō aut libeꝝ arbitriū ꝯsentit añ actū ꝓducibilē: aut i ꝓductōe ei⁹: aut post quoquomō ꝯsentiaṫ. si sint actus diuina lege ꝓhibiti nō pōt illos hō suscipe nisi inique. Suppō.n. hic ꝙ sint actus subiectū receptibiles passione tātū vt est delatio de loco ad locū a spū. Ad act⁹ aūt sic suscipiēdos aut susceptiuū est nāliter ⁊ determinate ordinatū: aut nō. si prio mō. ⁊ hoc rñdeṫ aut ꝑ agens nāle ⁊ naturaliter ordinatū ad hoc. ⁊ tūc nulla fit vis: aut ꝑagēs nō nāle nec nāliter ordiatū. ⁊ hoc rñdeṫ: aut illō agēs ē simpl'r cā pria ⁊ ꝑmū agēs. ⁊ de h̄ ēt nulla ē dubitatio theologo qn imediate ꝓduci possit talis actus i passiuū. aut ē nō simpl'r ꝑmū sʒ aliqua substātia sepata: ⁊ tūc n̄ō pōt iprimi siue ꝓduci talis actus imediate ab ipsa sepata nisi mediante cā nāliter ordinata ad talē actū vel effectū vt pʒ de se qꝛ al's frustratorie eēt ordiata illa cā nālis ad nāliṫ ageñ: qꝛ aut illa scd̄a cā nālis nāliter ordinata ē ꝑ se sufficiens cā: aut nō. si sic ergo adueniēte alia ꝑ se cā alia supfluit. aut nō ē sufficiēs ⁊ tūc necessario ꝯcurret alia scd̄a nāliter ordinata nō aūt substātia sepata: qꝛ substātie sepate nō mouēnt nāliter corpora aliqua: nisi orbes quos mouent motu locali. vt pʒ ex tota ꝑhia nāli: ꝓducit aūt ꝑ accñs applicādo agētia passis ⁊ accellerādo officiū q al's lōgo tꝑe ꝓcessissʒ. Ex hoc ifero duo. Primū ꝙ nulla cā agit

imediate ad offm aliquē i passo nisi nāliter ordiata ad illū pducen̄ vt pȝ iductiue. Scdm ꝙ applicari p se nō pt vnū agēs alicui passo nisi inueniant̄ nāliter ordinata adinuicē. Ex hoc ifero ꝙ diabolus inueniēs aliquā cām dispositā ad pducen̄ affectū: ⁊ aliqd passuȝ dispositū ad suscipien̄ illū vtit̄ quadā arte occulta ad applicatōeȝ amboꝝ: ⁊ rō ē q₂ cū nō sit nāliter ordiat⁹ ad p se talē applicatōeȝ oȝ dicere ꝙ illd agat arte acqsita vel idita ab initio a deo i subtil'r aspiciēdo secreta nāe ⁊ exinde tanꝙ ab exemplari artes eliciēdo. Ex quo pȝ ꝙ ille act⁹ applicādi agē tia passis in demone nō posset i eo pduci: nisi inueniret in se demō formā illā artis siḿeȝ forme illoꝝ applicabiliū. sicut medic⁹ nō possȝ applicare agēda passis in stomaco egroti nisi eēt i rōe medici forma impssa modi sanitatis itroducēde a nā: Ex quo infert̄ ꝙ forte ex forma impssa ab arte ⁊ subiecto resultat qddā totū hn̄s i se totalitatē illā alterā ab ea que resultasset ex ꝯcursu agētis ⁊ patiētis mere nāliū. ⁊ rō est. q₂ agēs illud ad applicatōeȝ illā hȝ aliqd siḿitudinis in passo sicut solet cā equo cā. Nō est. n. imaginādū qn mus pductus ex putrefactōe hēat aliqd diuersitatis ab eo q est gnatus p coitum ꝙuis sit eiusdē spēi que diuersitas erit saltēȝ aliqd accn̄tale isepabile lȝ nō quarti mōi. Qn igit̄ demō hȝ in sua arte modū agēdi ⁊ patiēdi p accn̄s. q₂ dū applicat agēda passis agit sic applicādo: ⁊ patit̄ sic recipiendo i se nouū actū tūc hȝ actum forme artis impsse in itellectu suo: que forma est siḿitudo totalitat̄ illius cōponibil' alit̄ elicibilis ꝙ pagens ⁊ patiens nāliter applicata. Ex quo infert̄ ꝙ ⁊ si ars archimica possit eē ṽa ars: ⁊ pducē accelerādo aliqd verū cōpositū nāle nunꝙ tn̄ erit eiusdeȝ pfectōis ⁊ bōitatis cui⁹ est illud qd pducit̄ pagēs ⁊ patiēs nāle mere nāliter applicata. Ex his infert̄ ꝙ demon mouere nō pōt motu locali aut applicatōis aliqd nāle qd nō inuenerit dispositū ad sic moueri qūo ipse demon intēdit mouē. ⁊ rō ē q₂ n̄ pt mouē aliqd corp⁹ nisi assumēdo illd aliquo mō. ⁊ hoc n̄ facit nisi p dispōnem quandaȝ ⁊ nālem cōueniētē. s. cū dispōne nāli demonis inest siquideȝ in rerū quiditatib⁹ prius natura esse tales ꝙ accn̄tibus vnitas esse. Pn̄t itaqȝ iquātuȝ tales aliquid similitudinis in natura cū spiritibus. ergo pn̄t illis vniri nāliter ab extriseco. sȝ mouere actu nō possunt nisi inuenerint ad motū illū quē intēdūt esse disposita p nāȝ pbisicc' supiā. q₂ sola illa' cā que efficit rē⁹ pducit passionē ad sic posse moueri ⁊ n̄ nisi i esse nāli ad qd nō ē ordinata passis angelica nā: nisi illi naturali fiat dispō supnālis que nō pt fieri nisi ab eo q ē supra nāȝ vt infra dicet̄ Infert̄ ēt ꝙ q₂ nō ē essential'r ordinat⁹ ad talē effectū applicationis qn̄

id agit nō iussu diuino pueniēs actionē nāe: et deprauās illā vt dictū ē. est psumptuosus et latrunculus cū ipse nō idigeat opa talis artis. quēad modū hō indiget artib⁹ mechanicis nō deprauātibus opus nāe. et iō hō vtēs arte dprauāte opus nāe et peccat et ē temerari⁹ et curiose agēs. Nec obstat si dicat q sanās p acceleratōez medicie vz depuare opus nāe et pnter medicia ē illicita. hoc nihil ē. qz p acceleratōez illā nō iducit ppie forma sanitatis: sz phibere destitutio nāe. Et iō medicina applicata agētia passis applicant p nāz nulla arte adulterāte formā sanitatis. Medicina. n. id agit vt agētia passis applicata nō ipediant ad itroductiōez sanitatis intēdēde et pseruāde. si ergo ars ē talis nō est deprauatio opis nāe. Quādo ergo demon adiuuat aliqd vt hmōi fiat i adhibēdo aliqua medicamia nō depuat op⁹ nāe: sz tn qz sua ars nō dz exire in opus sine iussu diuio: cū nō idigeat illa: ē nihilomin⁹ psumptuosus. Ex hoc infero q demō ex sua subtilitate aliqn illudit alchimicos adhibēs ipeditiōi agētiū et passoz aliqd medicamis quo mediāte nā opat et fit optimū auz vel argētū vt alchimici allecti depaupent et cōterāt tēpus putātes id semp i sua arte posse euenire. Aut illud susceptiuū nō ē nāliter ordiatū ad suscipiēdū talē formā vel effectuz. et sic nisi disponat a supnāli vtute diuia que ita illud disposuit q possit in aliquo assimilari substātijs sepatis nedū sm eaz nāz: sz et sz supnālia. habuerūt. n. ab initio quedā supnālia a deo que nūc et retinēt quoz vnū est psentire potētiā obediētialē in creaturis erga deū si inq susceptiuū nō disponat sm potētiā ppinquā in illa potētia obediētiali quā et hz nā angeloz nūq angelus poterit itroducere formā illā talē vel effectū. Exēpli cā. hoiez pter agitatiōez corpis posse ferri p aera nō pt esse in hoie p aliquā dispositiōez nālez. et iō diabolus nō inueniēs aliā dispositiōez nisi nālem nō poterit mouē sic. s aut pter nāz sine vz admiculo corpali. q si at rei ipsi nāli dns indiderit aliqd supnālis dispōnis. poterit diabolus corp⁹ illud assumē et sic mouē. Quādo ergo angelus portasse dz aliquē de loco ad locū ratōne nō pnāli et ad malū finē nō p corp⁹. hoc iō fuit qz illō corpus delatū ab ipso fuit supnāliter a deo dispositū ita q occulte quodā instinctu diabolus vidēs talē dispōnez ingessit se ad illud opandū. Et hec dispō supnālis pt eē i duplici dria. qz aut erit ad finē n imediate bonū: vt patuit i corpe nri saluatoris q sathanas subtilis suo acumine videns pp ingentes vtutes ipsi⁹ saluatoris quez putabat esse sanctū viz posse supferri aeri: qm didicit elementa et parere hoib⁹ sanctis pp euz q hitat i eis igessit se vt ferret illuz p aera atqz pp hoc tētaret. Aut

erat ad finez nõ imediate bonũ: vt qz vz de⁹ tãtã gratiã gratis datã dedit alicui malo viro ꝙ tñ poterat attigere ad magnas virtutes dei si ꝑ se nõ staret: ⁊ sic illi parẽ elemẽta potuissent. ⁊ dũ illa abutit̃ querit tentare siue exercere hoiez sanctũ. vidẽs hoc malus ãgelus ingerit se ad itroducẽdã illã formã ad quã videt illũ hoiez supnãliter eẽ dispositũ z dispõne ꝓpinqua. Aut ẽ imediate ad finẽ bonũ imediate ꝯñduz nullo malo intercedẽte: vt delatio danielis ꝓmo duplici mõ ingerẽ se põt diabolus scđo ꝺo nõ. Ex hoc iferẽ ꝙ id qđ al's fuissz miraculũ qñ. s. fuisset secut⁹ effect⁹ ꝑ illã dispõnez diuinã ꝓcise postꝙ diabolus vel angelus iũgit se illi sic dispõito nõ ẽ miraculũ. qz angelũ assumẽ aliqd assimilatũ sibi i aliquo accidẽtalit̃ opãdo hoc ẽ ei nãle: ⁊ hoiez posse recipe talẽ dispõnez est ẽt ei nãle. qz tũc ad motũ angeli rapit̃ corp⁹. sz ꝙ ꝯsequat̃ talẽ actũ solus sine aliquo nãliter assumẽte ẽ miraculũ qz tũc in illo actu essz sola actio diuina. actiue. n. ꝓducere actũ illũ ꝟtus est solius dei ⁊ i eo q ex sui nã nunꝙ ꝓt hr̃e hoc tãꝙ radicale nãle ꝓncipiũ. Ex hoc pz ꝙ qñ petrus ambulauit sup aquas nõ fuit portat⁹ ab angelo sz a sola ꝟtute diuia: ⁊ sic qñ paulus fuit sub aqs. xxiiij. horis nõ fuit sibi mistrat⁹ aer ab angelo sz sola diuia ꝟtute ꝓseruat⁹. Notãdũ tñ ꝙ aliquãdo assumptio angeloꝝ fuit miraculosa ⁊ hoc qñ illi assumptiõi iuncta est virtus diuia: ꝙ tũc cognoscimus qñ modus deferẽdi est ĩpossibilis oĩo ꝑ naturã aut alteri aut vtriqz: vt ꝙ abacuc deferret̃ ꝑ capillũ ⁊ per tãta terraꝝ spacia i taz paruo momẽto: ⁊ sic de philippo: helia: ⁊ heliseo qui in momẽto fuerũt ab angelo delati qđ nõ capit natura hoĩs. Ex quo infero ꝙ tali modo non potest deferre diabolus. qz sue delationi non concurrit gratia gratum faciẽs. Et ideo non potest esse testis diuine assumptiõis in hoĩe: ⁊ tandẽ qñ diuina vis mouet id qđ nõ est aptũ natũ moueri: ⁊ mot⁹ eius ẽ imediate ad finẽ bonũ. qz vz nullus malus intercedit sicut vidim⁹ in exẽplis añ dat̃is: tũc illi motui nõ põt adesse malus angel⁹ sz bon⁹ dũtaxat. Ex his pz ꝙ angel⁹ ꝑ nãm nõ põt portare hoiez de loco ad locũ: nisi altero duoꝝ modoꝝ aut ꝑ aliqđ corpus qđ est aptũ natũ al's deferre illũ ꝑ dispõnez nãlez reptaz in hoĩe: aut ꝑ dispõnẽ ĩmediate diuinã quam inuenit in eo. Prim⁹ modus est nãlis in vtroqz qz angelus hz ꝑ nãz suaz vt nouerit talẽ artẽ exercere vt dcm̃ ẽ. Scđs modus est supnãlis vtriqz: qz monstrat̃ ꝑ hoc: ꝙ ⁊ hõ ⁊ angelus recipiũt aliqd supnãlit̃ a deo siue sit bon⁹ vterqz siue malus: siue alter bon⁹ alter malus. Et cũ hoc stat ꝙ in neutro hoc sit miraculũ. qz cũ hõ sit capax ꝑ nãm huius assumptiõis ab angelo: ⁊ angelus sit capax hui⁹

effect⁹ ⁊ grẽ gratis date nõ erit miraculũ.cũ ille act⁹ delationis sit angeli qui mouet se de loco ad locum ex sui natura licet non naturaliter.
¶ Ex his infero ꝙ si nulla illaꝝ dispõnuꝫ interueniret essꝫ penit⁹ miraculuꝫ qđ nisi a deo simplr̄ fieri pt.qꝛ miracula nõ fiunt ad fineꝫ malum sꝫ aut ad ꝓuehendos i firmos:aut ad exercendos bonos.si daret̄ ꝙ de⁹ facerẽt miracula ꝑ malos ꝯ bonos qđ tñ nõ sentio fieri: Si mõ hoc ñ obstat veritati catholice ifero ẽt ꝙ occulto instinctu de⁹ ꝑmittit diabolũ aliquã formã taleꝫ in aliquo subiecto nedũ alterõ tm̃ illoꝝ modoꝝ itroduci:sꝫ passiꝫ alterultra aut ad fineꝫ semꝑ mediate bonũ:vt qñ exercet bonos in se vel in alijs:vt fuit in nr̃o saluatore quẽ exercuit ꝓ nobis ⁊ i nobis:⁊ qñ iustitia dei manifestat̄ i eo q est ꝓparat⁹ ⁊ disposit⁹ad actũ nãliter:vt de eo q ꝑꝑ repletioneꝫ hũoꝝ iã est in ꝓxia dispõne itroducende forme spermatꝭ qui iõ ꝑmittit̄ illudi vt aut exerceat̄:aut humiliet̄:aut si forte meruerit ꝑ aliqđ peccatũ iterꝰ ꝓuocet̄ ad ruinã.Exẽplũ ẽt in icubis ⁊ succubis.Diabolus.n.nõ ꝓduceret actũ libidinis in corpore hõis ꝑꝑ applicatõeꝫ corporis aerei nisi iuenerit corp⁹hõis ita nãlit̄ dispositum.Qñ ergo est dispositũ ⁊ cũ hoc ꝯcurrit volũtatꝭ assensus ⁊ appetit⁹ tũc qꝛ diuina iustitia vult vt talis ꝑ id qđ hꝫ iaꝫ nãlit̄ expletũ virtualit̄ in cã possit exire i actũ.alꝭ essꝫ illa potẽtia nãlis frustratoria. iõ ꝑmittit diabolũ applicare agentia passis vt ꝑfecte ꝓducat̄ actus ⁊ sic vt tandeꝫ reluceat diuina iustitia que vult ꝙ ex eo ꝙ qs male vtit̄ aut nãlib⁹ aut supnaturalib⁹puniat̄ ẽt in vta.pctꝫ.n.est maxia penaꝝ ⁊ est pena pcti.
Infero ẽt ex his ꝙ ipossibile est diabolũ ferre hoies ad ludũ cũ nõ sint nãlit̄ neqꝫ supnãlit̄ ad hoc dispositi.nãlit̄ qdẽ nõ.qꝛ nulla inest passio homini ꝙ trãsferat̄ ꝺ loco ad locũ motu tali nisi ꝑ corpora: vt patuit.⁊ est mãifestũ recte ph̄antib⁹supnãlit̄ ẽt ñ:qꝛ isti tales vt supponit̄ ab ingsitorib⁹negãt deũ in ꝑncipio ⁊ ꝯculcãt crucẽ:⁊ sunt sepenũero quedam ignobiles vetule:aut ꝑsone idiote atqꝫ simplices grosse ⁊ rurales ⁊ illꝰ marie fiũt hec ꝓstigia. Et ꝓterea si essent supnãlit̄ disposite atqꝫ dato ꝙ essent notabiles ꝑsone hoc fieret a deo ad aliquẽ finẽ bonũ mediate vel imediate consequendum. Ex ꝺlatiõe autem hmõi nullus sequit̄ talis finis:pꝫ qꝛ nõ vt ipsi ꝺlati fiãt meliores:neqꝫ vt pctm̄ qđ antea incoatũ fuerat ꝑ volũtatẽ expleãt i carne sua ad maiorẽ eoꝝ ruinã vt manifestet̄ iustitia dei:qꝛ illa ꝺlatio nihil facit ad hoc.poterãt.n.ẽt i loco in quo sunt sine morant̄ pcta carnalia explẽ siue blasfemar̄ deũ.Qđ si dixeris hoc ẽ falsuꝫ:qꝛ in illo ludo ꝯcũbũt simul licẽter ⁊ ducunt choreas qđ ñ possꝫ fieri vbi sunt.hoc nihill ẽ.qꝛ ducẽ choreas nõ ẽ simplr̄ pctꝫ:

nec est simplicit̃ dispõ nature nisi ſm q̄ mor⁹. ⁊ iõ mala volũtas suffi-
ciebat in loco in quo erant. Quod aũt ibi cõcũbãt licẽtius hoc nõ est mõ
strare diuinã iustitiã q2 tũc excedũt quodãmõ penã peccati. pena enim
peccati est q̄ hõ remordeat̃ aliquo modo ad inchoatõe3 ꝯmorsus sem
piterni alibi ꝑficiendũ: s3 relaxari ad licentiã hoc nõ est iustitie dei iu-
diciu3 s3 furoris: q2 v3 fit vt nõ sentiunt. ⁊ sic longius fuit a cõmissiõe ad
deũ. Preterea illa3 licentiã poterat vnusquisq3 sibi in domo ꝓpria vẽ
dicare aliquo modo peccãdi ẽt actualiter vt constat interueniẽte opera
diaboli. ⁊ sic est blasfemia s3 maior ratio cõcludens est hec. Quod .s. vi-
deret̃ deus ꝑparare aliquẽ supernaturaliter simpliciter ad peccatum
qd̃ est impossibile. Quod aũt ita esset patet q2 isti ista agentes in hoc lu
do nõ exercent aliquẽ viru3 bonũ cu3 nõ sit ibi disceptatiõ fidei aut ali
cuius alterius virtutis quẽadmodum fuit tẽpore simonis magi contra
apostolos nec ẽt inuenit̃ aliquid dispõnis in natura qd̃ iclinet ad exer
cendum actu3 libidinis in tali loco: dato enim q̄ in natura hominis sit
procliuitas ⁊ dispositio ad libidinẽ non tñ vt sit in tali loco faciendam.
Quod si dixeris exercẽt inquisitores qui deprehẽdunt eoru3 malitiam
hoc nihil est q2 ad illoꝝ cõuincendã heresi3 satis est q̄ credãt diabolo
illudenti ⁊ fallenti eos in illis prophanis insomnijs ⁊ q̄ abnegauerint
christu3 ⁊ pene tota vis heresis eoꝝ est q̄ credunt istã portatione3 a de
mone que est impossibilis q2 vt supra est solius potẽtie diuine qñ .s. nul
la ẽ dispõ nãlis neq3 supnãlis vt. s̃. dcm̃ ẽ ⁊ vt probatũ est nulla3 esse in
hoc casu. Ex hoc infero primo q̄ inquisitores faciẽtes capi eos qui ac
cusant̃ ab istis lamijs eo qd̃ viderint illos in ludo peccant grauissime
cum sit falsissimum ⁊ impossibile q̄ viderint eosdẽ sic accusatos in tali
ludo. Infero scd̃o q̄ inquisitores sic credẽtes sunt heretici si modo ꝑ-
teruiter crediderint hoĩes vt prefert̃ ad ludu3 hmõi deferri posse. In-
fero tertio q̄ accusantes ⁊ inquisitores tenent̃ ad restitutionẽ fame ac
cusatoꝝ ⁊ restitutionẽ bonorum ablatoꝝ. Infero quarto q̄ accusatione
hmõi improbãda nullus põt dici fauctor hereticoꝝ ĩmo ecõuerso ꝯsen
tiendo ⁊ fauendo est fauctor hereticoꝝ: cũ faueat heresi dãnate per cõ-
cilium. 26. q. 4. c. epi. Ex his remanet probatũ argumẽtu3 in oppositu3
⁊ ex his que dicta sunt p3 responsio ad argumẽta principalia q2 primũ
ꝓcedit quãdo inueniũt corpora ad hoc disposita cuiusmodi sunt orbes
qui sunt dispositi naturaliter ad moueri q2 vt cõiter tenet̃ sunt animati
anima quadã viuẽte qua mediãte sunt ita dispositi in potentia ꝓpin-
qua vel si hoc non recipiat̃ sunt dispositi supnaturaliter a prima causa.

Secūdum ē pcedit de dispositione supnaturali ꝛ similiter dicēdū est
ad exempla. Et qꝛ inquisitores grossi atqꝫ scioli nitunť se cōtutari quo
daꝫ palliolo cuiusdā expositiōis ipsoꝝ que est ēt nihilominus erronea
ꝛ contra mentē sacri concilij ideo capitulū ipsum hic exponā inferius.
Pro declaratōe itaqꝫ huius capituli suppono rōnes suprapositas esse
veras vt experiētia cōprobabit: qꝛ quāto magis fuerint ventilate tanto
magis elucesset ipsaꝝ veritas. Suppono item ꝙ in textu illius capituli
inueniunť isti actus equitare: pertransire: obedire: euocari. Quod igiť
istud capitulꝫ intendat declarare inuolutos esse errore dānissimo cre
dētes hmōi de quibus in corpore mee questionis: arguo sic vꝫ. neqꝫ cre
dere aliquē se obedire diane atqꝫ euocari ad fuitiū deus ē hrticū ergo
solūꝫ eqtare ꝛ ptrāsire aliqua terraꝝ spacia. pbatio aĩcēdētis qꝛ vt pꝫ
qn̄ qs facit peccatū seru⁹ est peccati ꝛ seruit peccato. Et ita dato ꝙ dya
na sit nihil qꝛ idolum: tamen quia in idolo seruitur diabolo. ideo cre-
dere hoc posse fieri non est hereticum. quando etiam quis alicitur a
diabolo ad hmōi faciendum dicitur euocari. imo etiā nihil obstat posse
sensibiliter euocari. Hec duo patent. Et pmo primum qꝛ naturaliter su
mus filij ire ꝛ ꝯsequenter inclinati ad idolatriam sicut ad cetera pecca
ta. Scdm etiam pꝫ quia aer est in potentia propinqua dispositus vt sit
sonabilis a diabolo per artem suam occultam quam nouit ratione qua
supra. ꝛ aures nostre sunt etiam disposite vt ab aere suscipiant talē for-
mam vocis: ꝛ sic pꝫ añs. ꝯña nota: quia cum ille textus dicat illos here
ticos qui putant illos actus exercere non intelligit de illis quos palam
est posse produci aliquo modo naturaliter. sed ō illis in quibus est an-
nexuꝫ aliquid numinis cuius modi sunt equitare pertransire. Cū eniꝫ
vt visuꝫ est superius nullo modo homo sit naturaliter dispositus ad sic
ferri. nec etiam supernaturaliter. quia vt supra visum est. videreť deus
disponere simpliciter ad peccatum nullo bono fine habito: cōstat ꝙ im
possibile sit diabolum ferre hmōi homines per hunc modū equitatio-
nis ꝛ pertransitionis. Et dato ꝙ supnaturaliter disponerenť a deo. tūc
non haberet potestatem diabolus illos sic ferendi: qꝛ iste actus dispo-
sitionis ꝛ lationis cum esset sine fine aliquo bono pertinente ad creatu
ram. sola tunc potestate diuina miraculose ferrenť. Ex hoc sequiť cor-
relarie ꝙ tunc attribuē hanc lationem alicui creature esset etiam here
ticum. Nec obstat si dicatur ergo potest esse ꝙ ita sit ꝙ deus illas deffe
rat hoc modo: qꝛ hoc nihil valet. Cum supra constiterit ꝙ illi actus qui
nō sunt diuina lege premissi aut iussi non sunt nisi a solo deo rectifica-

biles.ꝛ ꝙ ita rectificent non est credendum nisi constet ex reuellatione diuina.imo plus dixerim ꝙ potentia diuina absoluta non posset hos sic ferre ad hunc finem vt blassemarent deum.etiaȝ postea alio bono fine per impossibile subsecuto:cum deus non possit contra primum manda tum prime tabule.quia al's negaret seipsum quod est impossibile.Con firmat̄.Nullus credens aliquid posse fieri cui ex natura rei non repugnat posse fieri.censeri pōt hereticꝰ.hō credēs seipȝ fuire diabolo ꝛ euocari ad fuitiū eiꝰ ē credes aliqd posse fieri cui ex natura rei n̄ repugnat posse fieri.ergo talis non ē hereticꝰ.sȝ cū tex.inoluat talem hēsi.ergo per illos duos primos actus.probo nunc per impossibile sic.Nullus credēs aliquid posse fieri.cui ex natura rei nō repugnat posse fieri:censeri pōt esse hereticus.lamia existimans se deferri corporaliter a demone prout in textu ꝯtinetur credit aliquid fieri cui ex natura rei nō repugnat fieri ergo lamia non est heretica.consequens est falsum ꝛ hereticum.ergo ꝛ antecedens:probatio maioris:tum qꝛ nullibi inuenitur prohibitū huiusmodi posse credere que de sui natura nō repugnat posse fieri:quia que a deo sunt ordinata sunt vt inqnit Paulus. Tum qꝛ nō est prohibitum scire quicquid est vel potest esse:cum talia sint obiectum intellectus.mior est aduersarij:qui dicit ꝙ ad hoc ꝙ censeant̄ heretice oportet concurrere omnes illos actus:vȝ equitare:pertransire:seruire:euocari.modo probatum est ꝙ seruire ꝛ euocari non sunt actus prohibiti immo possibiles.ergo cum illos non sit prohibitū credē ergo nec etiaȝ equitare ꝛ pertransire.probatio falsitatis ꝯsequentis: qꝛ tūc videretur concilium errasse.ꝛ consequenter christum dixisse mendaciū qui dicit vobiscum sum vsqȝ ad consumationē seculi:ꝛ quoniam aliqui fatui habent hanc fugam quia dicunt illud concilium non fuisse canonice celebratum oporteret ipsos hoc probare:qꝛ qua ratione dicūt illud nō fuisse canonice celebratum:eadem ratione dicam ꝛ de ceteris.constat enim illud capitulū habere glo.nec computari inter palleas ꝛ esse solēniter canonizatum inter decerta pontificū.ꝛ iteȝ si considerent̄ rationes que supra tacte sunt.ꝓculdubio teste conscientia reuocabit se omnis errabūdus seposita proteruia que maxime solet tenere captiuos eos qui miserrime prolapsi sunt qui si rescipiscunt ostendunt se non fuisse malignos ꝛ proprio iudicio condemnatos.ꝙ si tamen distingueret̄ de obedientia ꝛ seruitio ad quod euocari videntur iste lamie:qꝛ vȝ obediētia alia est que est affectio voluntatis coniuncte deo:vt inquit Ansel. Alia est que est debita reuerentia minoris ad maioreȝ:ꝛ tunc arg.superius facta cō

ederent de obedientia scďo modo dicta non autem de obedientia prio modo dicta. ⁊ sic oportēt omnia illa simul concurrere vt posset censeri quis esse hereticus. hoc nihil valet: qꝛ imo tunc hoc adiuuat argumēta mea qꝛ euocare ad obedientiam talem nulli competit nisi soli deo: ⁊ sic illud etiam solum per se si crederetur fieri a diabolo faceret heresim ⁊ non minus si putaretur ꝙ talis obedientia competat diabolo. imo plus dixerim ꝙ si etiam obedientia scďo modo dicta ⁊ proprie sumpta acci piatur pro ea obedientia que est informata charitate. sic etiam soli deo competit: nec alteri valet attribui. Qď eniꝫ quis vere obediat superiori suo. hoc est soliꝰ dei ⁊ sicut supra. In argumētis igitur intelligebā de obe dientia in diabolum que est inobedientia dei. ⁊ illud idem intelligo de seruitio. Et hec de questione dicta sufficiant quam sacrosancte romane ecclesie iudicandam submitto. ⁊ interim donec aliud ab eadeꝫ determi natuꝫ nō fuerit firmissime teneo qď superius annotaui.

¶ Editum a fratre Samuele de cassinis or. minoꝝ ob, regularis die. 6. May anno. 1506.

Errores in hoc libello.

¶ Carta secūda linea. 49. suppono. linea eadeꝫ solum. eadem passiue. linea. 61. dupliciter. linea. 63. dupliciter. linea. 73. effectum.

¶ Carta tertia linea. j. effectum. 4. effectū. in. ii. agentia. 19. agentia. 23. alchimica. 54. passim. 44. prohibet. 62. aera. Omissa i linea. 71. ante li. vt patuit. ⁊ hoc dupl'r primo. Omissa in. 74. ante li. aut erat ⁊ sic finis malus ipsius diaboli sub bono dei.

¶ Omissa in carta. 4. li. 6. ante li. aut est imediate ⁊ sic finis malus ip- sius hominis sub bono dei. 46. alterutra.

¶ Carta. 4. linea. 4. remorsus. 6. sentiat. li. eadeꝫ cōuersione. 16. sic. 46. damnatissimo. 48. eius.